

ГАЩУК Олександр Сергійович (13. 09. 1937, с. Межиричка Голованів. р-ну, нині Кіровогр. обл.) — художник-монументаліст, живописець і графік. Член НСХУ (1990). Закін. Одес. художнє училище (1963; викл. М. Павлюк), Львів. інститут прикладного та

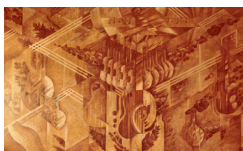
декоративного мистецтва (1971; викл. Б. Горбалюк, Ю. Лащук, В. Манастирський, З. Флінта). Працював 1971–77 на Київ. ювелір. заводі; 1979–91 — на Київ. комбінаті монум.-декор. мистецтва. Учасник обл., респ. худож. виставок від 1964. Персон. — у Києві (2000, 2003–04). Автор вітражів, мозаїк, розписів, кераміки. Виконав низку робіт на архіт. об'єктах в Україні та за її межами.

Основні твори

монум. розписи – в Корсунь-Шевченків. істор. музеї (Черкас. обл., 1980), «Сон» (сmt Південне Одес. обл., 1986), «Музика» (Будинок культури с. Мар'янівка Макарів. р-ну Київ. обл., 1989); вітражі – «Музика» на заводі «Маяк» (Київ, 1983), «Казковий світ» (сmt Південне Одес. обл., 1986), «Космонавти» (м. Смоленськ, РФ, 1988); акварелі – «Колядники» (1986), «Квітучий сад» (1987), «Лелеки» (1988); живопис – «Дорога на Вінниччині» (1976), «На сторожі віків», «Натюрморт» (обидва – 1987), «Коляда іде» (1989), «Ранок в Україні» (1991), «У Голосіївському парку», «Вечірні дзвони. Лавра» (обидва – 1994), «Останні промені» (1999), «Серпень на Поділлі» (2003).

В. М. Прядко

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Гащук Олександр Сергійович / В. М. Прядко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-28882>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).